

M E T O D I C K Ý

Z P R A V O D A J

A U T O Š K O L

číslo 72/2010

OBSAH:

➤ Nehodovost 2009 – řidičů nemotorových vozidel a chodců	str. 2
➤ Usměrnění činnosti k udělování akreditací školicích středisek
doplnění – čj. 249/2009-160-OST1	str. 5
➤ Metodický pokyn – „propojení eTestů a centrálního registru řidičů-Eliška“	str. 13
➤ Aktualizace testových otázek (k 1.6.2010. k 1.7.2010, k 1.8.2010)	str. 16
➤ Seznam zákonů, vyhlášek a předpisů	str. 19
➤ Zákon č. 194/2010 Sb., výpis (změna zákona o silniční dopravě)	str. 23
➤ Bezpečnost práce – řidiči referentských vozidel a zaměstnavatel, je školení
BOZP povinné i pro zaměstnance na dohody, novela
nařízení o ochraně zdraví při práci	str. 24
➤ Mezinárodní silniční doprava – aktuality (Slovensko, Itálie)	str. 29

Pro potřeby autoškol a akreditovaných školicích středisek
jako učební a organizační pomůcku

vydává

A U T O K L U B ČR, Opletalova 29, 110 00 PRAHA 1
(www.autoklub.cz)

Zpracoval:

Agentura Vegricht pro bezpečnost silničního provozu

Václav Vegricht

Tř. Václava Klementa 820, 293 01 Mladá Boleslav

Tel. 326 725 613, mobil 603 310 468

E-mail: vegricht@volny.cz

IČ. 13739051

Vydáváno čtvrtletně.

Bez jazykové úpravy.

ČERVEN 2010

NEHODOVOST 2009

DOPRAVNÍ NEHODY ZAVINĚNÉ ŘIDIČI NEMOTOROVÝCH VOZIDEL A CHODCI

Celkem nehod	usmrceno	těžce zraněno	lehce zraněno
1.988	39	251	1.599

Z toho:
cyklisté:

1.909	38	245	1.554
--------------	-----------	------------	--------------

vozkové a jezdci na koni - 8 nehod
ostatní nemotorová vozidla - 10 nehod

z místa nehody ujelo 61 řidičů nemotorových vozidel

241 nehod zavinily děti - nedošlo k usmrcení
235 osob bylo zraněno

Hlavní příčiny nehod cyklistů:

Hlavní příčina	Počet nehod	usmrceno
nepřiměřená rychlost	170	2
nesprávné předjíždění	13	0
nedání přednosti	448	9
nesprávný způsob jízdy	1.278	27

Nejčtenější příčiny nehod cyklistů:

- nevěnování se plně řízení vozidla 482 nehod
- nezvládnutí řízení vozidla 457 nehod
- nedání přednosti při vjíždění na silnici 142 nehod
- nedání přednosti v jízdě upr. zn. „Dej přednost v jízdě!“ 115 nehod
- vjetí do protisměru 108 nehod
- jiný druh nesprávné jízdy 108 nehod
- nepřizpůsobení rychlosti dopr. techn. stavu vozovky 89 nehod
- nedání přednosti vozidlu přijíždějícímu zprava 51 nehod
- nedání přednosti upr. dopr. zn. „Stůj, dej přednost v jízdě!“ 41 nehod
- chyby při udání směru jízdy 41 nehod atd.

Nejtragičtější příčiny nehod cyklistů:

➤ nezvládnutí řízení vozidla	9	usmrceno:
➤ nevěnování se plně řízení vozidla	6	
➤ vjetí do protisměru	6	
➤ nedání přednosti upr.dopr.zn. „Dej přednost v jízdě!“	3	
➤ jiný druh nesprávné jízdy	3	
➤ nedání přednosti upr. dopr. zn. „Stůj, dej přednost v jízdě!“	2	
➤ jiné nedání přednosti	2	
➤ nedání přednosti při vjíždění na silnici	1	
➤ nepřizpůsobení rychlosti dopr. techn. stavu vozovky	1	
➤ chyby při udání směru jízdy	1	atd.

Cyklisté pod vlivem alkoholu zavinili **522 nehod** (27,3 % z celkového počtu zaviněných nehod a oproti roku 2008 je počet těchto nehod vyšší o 87 nehod, tj o 18,7 % více) při kterých bylo **13 osob usmrceno**.

Dopravní nehody zaviněné chodci:

Počet nehod	usmrceno	těžce zraněno	lehce zraněno
1.304	32	177	1.006

Z toho:

muži	507	15
ženy	296	16
děti	451	0
skupina	50	1

Chodci zavinili - v obci 1.209 nehod
- mimo obec 95 nehod

Hlavní příčiny nehod zaviněných chodci:

Druh zavinění chodce	Počet nehod	Počet usmrcených
Jiné zavinění	146	6
Správné, přiměřené	46	0
Špatný odhad vzdálenosti a rychlosti vozidla	113	4
Náhlé vstoupení do vozovky z chodníku	604	16
Náhlé vstoupení do vozovky z ostrůvku	53	3
Zmatené, zbrklé, nerozhodné jednání	103	1
Náhlá změna směru chůze	55	1
Náraz do vozidla z boku	177	2
Hra dětí na vozovce	7	0

Alkohol byl příčinou 203 nehod a 4 usmrcených osob.

Při přecházení vozovky mimo vyznačený přechod zavinili chodci 555 nehod a při nich zahynulo 17 chodců, při přecházení těsně před nebo za stojícím vozidlem zavinili 171 nehod, z důvodu vstupu do vozovky na signál STÚJ 85 nehod s 2 usmrcenými osobami apod.

Nehody zaviněné řidiči motorových vozidel z důvodu neumožnění nerušeného a bezpečného přejití vozovky chodci („nedání přednosti chodci“) přecházejícímu po vyznačeném přechodu

rok	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Počet nehod	446	938	893	785	869	846	816	952	959	949
Usmrceno	7	30	32	19	20	21	16	14	22	16
Těžce zraněno	131	210	234	182	210	192	197	188	235	219
Lehce zraněno	374	736	658	592	677	651	639	748	727	734
Nezraněno	8	15	16	14	17	23	17	51	41	35

Při dopravních nehodách končících srážkou vozidla s chodcem bylo v roce 2009 v nočních hodinách usmrceno celkem 151 chodců (o 23 méně než v roce 2008), v denních hodinách pak zahynulo 52 chodců (o 29 méně než v roce 2008).

Děti zavinily 454 nehod (o 58 nehod méně než v roce 2008), bez usmrcení a 450 jich bylo zraněno (o 49 méně).

Počty usmrcených chodců podle druhu komunikace a denní doby, včetně podílu počtu usmrcených připadajících na noční dobu:

Druh komunikace	celkem	v noční době	Tj. % v noci
Dálnice	5	5	100 %
Silnice I.třídy	58	41	70,7 %
Silnice II.třídy	23	18	78,3 %
Silnice III.třídy	17	11	64,7 %
Komunikace sledovaná	26	13	50,0 %
Komunikace místní	17	8	47,1 %
Účelová komunikace	5	3	60,0 %
Celkem	151	99	65,6 %

(Zdroj: zpracováno podle statistiky Ředitelství služby dopravní policie Policejního prezidia ČR-statistická ročenka)

Ministerstvo dopravy

odbor provozu silničních vozidel

Usměrňení činnosti pro krajské úřady k udělování akreditací k provozování výuky a výcviku v rámci zdokonalování odborné způsobilosti řidičů

Školení v rámci zdokonalování odborné způsobilosti řidičů podle části páté, hlavy první, zákona č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění zákona č. 374/2007 Sb., mohou podle § 49 odst. 1 uvedeného zákona poskytovat pouze školicí střediska, kterým pro tuto činnost byla udělena akreditace.

Příslušnost k udělení akreditace

Správním orgánem příslušným k udělení akreditace k poskytování výuky a výcviku v rámci zdokonalování odborné způsobilosti řidičů je krajský úřad příslušný podle místa podnikání nebo sídla žadatele.

- Je-li žadatelem právnická osoba, pak rozhodujícím údajem pro určení místní příslušnosti je její sídlo zapsané v obchodním rejstříku nebo jiné zákonem upravené evidenci
- Je-li žadatelem fyzická osoba, pak rozhodujícím údajem pro určení místní příslušnosti je její místo podnikání zapsané v obchodním rejstříku nebo v jiné zákonem upravené evidenci.

Podmínky udělení akreditace k provozování školicího střediska

O udělení akreditace se vede správní řízení podle části druhé správního řádu.

Podáním žádosti příslušnému správnímu orgánu dochází podle § 44 správního řádu k zahájení správního řízení. Žádost musí splňovat

- obecné náležitosti podle § 45 správního řádu a
- zvláštní náležitosti žádosti vyplývající z § 49 odst. 2 a § 50 odst. 1 zákona č. 247/2000 Sb., kterými žadatel dokládá, že:

1) je držitelem živnostenského oprávnění

Vzhledem k tomu, že provozování školicích středisek nelze podřadit pod žádnou z činností uvedených v § 3 živnostenského zákona, jedná se o živnost a tuto činnost lze tedy provádět pouze za podmínek stanovených živnostenským zákonem. Provozovatel musí být držitelem odpovídajícího živnostenského oprávnění. Vzhledem k povaze této činnosti ji lze vykonávat na základě živnostenského oprávnění pro

- volnou živnost "Pořádání odborných kurzů, školení a jiných vzdělávacích akcí, včetně lektorské činnosti" (číslo oboru 112), popř.
- pro vázanou živnost "Provozování autoškoly" zařazenou do skupiny č. 214 (ostatní) – možnost provozování školicího střediska na základě tohoto

živnostenského oprávnění lze dovozovat z bodu 6 přechodných ustanovení, obsažených v části první, článku II. zákona 374/2007 Sb.

2) zaplatil správní poplatek

Výše správního poplatku je stanovena v položce č. 28 písm. i) zákona č. 634/2004 Sb. o správních poplatcích, ve znění zákona č. 374/2007 Sb., a činí 3.000,- Kč.

Dále žadatel dokládá

3) písemný plán pro zajištění výuky a výcviku s vymezením organizace a rozsahu výuky a výcviku, nejvyšší počet účastníků v jednotlivých kurzech, výukové předměty a způsob provádění výuky a výcviku a odpovídající učební materiál

4) seznam lektorů s uvedením jejich jmen, příjmení, odborných předpokladů pro výuku a výcvik, lektori musí splňovat podmínky vzdělání a praxe v oblasti silniční dopravy

- obory vzdělání související se silniční dopravou jsou stanoveny v příloze č. 1 tohoto usměrnění. Při posuzování vzdělání jednotlivých lektorů je třeba přihlížet ke změnám v názvech a kódech oborů, ke kterým v minulosti docházelo a může docházet i do budoucna.
- praxe v oblasti silniční dopravy

Při výkladu pojmu „oblast silniční dopravy“ v širším slova smyslu je nutné uvědomit si fakt, že silniční doprava má mnoho oblastí. Je třeba vycházet především z účelu předmětného požadavku a významu tohoto pojmu v návaznosti na předměty výuky a výcviku, obsažené v učební osnově. Cílem je, aby školení prováděly osoby, které mají praxi v oblasti, v níž mají působit na řidiče, kteří budou účastníky školení. S ohledem na uvedené je třeba stejně tak, jako při posuzování oborů vzdělání souvisejících se silniční dopravou, přistupovat i při posuzování praxe v oblasti silniční dopravy individuálně s přihlédnutím k vyučovaným předmětům.

Důležitou pro správnou aplikaci podmínky praxe v oblasti silniční dopravy, která je podle § 50 odst. 2 písm. b) bod 2. zákona č. 247/2000 Sb. o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, vyžadována u lektorů školicího střediska, je především povaha činnosti související s některou s oblastí silniční dopravy, kterou lektor v rámci své praxe vykonával a její uplatnění v předmětech obsažených v učební osnově školení.

Například:

Zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, upravuje ve smyslu §1 odst.1) jednu z oblastí silniční dopravy kterou jsou podmínky provozování silniční dopravy pro vlastní a cizí potřeby za účelem podnikání. Lektor dokladující praxi v řízení při provozování silniční dopravy (za dodržení podmínek vzdělání) je bezpochyby přínosem, například pro výuku předmětu „Teorie pokročilého racionálního řízení a zásad bezpečné defenzivní jízdy“. Tento přínos se přímoúměrně zvyšuje s lety praxe. Stejně tak je přínosem i lektor dokladující praxi zaměstnance, který v takovém subjektu vykonával činnost logistika a to zejména pro předmět výuky „Poskytování služeb a logistiky“.

Lektor dokladující praxi u integrovaného záchranného sboru, či příslušník dopravní policie, je přínosem pro předmět „prevence a řešení mimořádných událostí v provozu na pozemních komunikacích“.

Držitel profesního osvědčení (plného učitelského oprávnění), jehož náplní práce je připravovat v rámci výuky a výcviku v řízení motorových vozidel budoucí účastníky silničního provozu, který má dlouholetou praxi zejména v oblasti výuky a výcviku pro skupiny řidičských oprávnění „C“ a „D“ je svým způsobem omezen v uplatnění své dlouholeté praxe například na předmět výuky „teorie pokročilého racionálního řízení a zásady bezpečné a defenzivní jízdy“. Vzhledem k tomu, že řada z nich má bohaté zkušenosti s lektorskou činností a mají zájem je zúročit v některém ze školicích středisek, vyskytují se případy, kdy svou žádost o lektorskou činnost doplňují například potvrzením o absolvování tzv. „pedagogického minima“. Také se v praxi vyskytují případy, kdy držitel profesního osvědčení z vlastní iniciativy a na vlastní žádost vykoná vyrovnávací zkoušku k činnosti lektora pro výuku profesního školení řidičů před odbornou komisí ve smyslu zákona č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace). Žadatel o lektorskou činnost, který takovou zkoušku úspěšně vykoná je v praxi považován za způsobilého v rámci odborné kvalifikace. (Příklad takové zkoušky je uveden v příloze č. 2 tohoto usměrňování. Příloha č. 3 je příkladem doporučení Národního ústavu odborného vzdělávání).

Pracovník v legislativní činnosti s dlouholetou praxí zaměřenou na silniční provoz, může mít předpoklady pro dobrou orientaci v právních předpisech, které by bylo možné uplatnit např. v předmětu „Uplatnění vnitrostátních a mezinárodních právních předpisů vztahujících se k silniční dopravě“ stěží se uplatní v předmětu „Výuka bezpečnosti provozu a ekologického provozu nebo poskytování služeb a logistiky“

Pracovník správního orgánu s dlouhodobou praxí v oblasti silniční dopravy (dopravní nehody, statistiky dopravní nehodovosti, havárie, přepravy nadměrných nákladů, uzavírky, dopravní omezení) při působení na účastníky školení řidičů neuplatní svou praxi v předmětu výuky „hospodářské prostředí a organizace dopravního ruchu“, ovšem přínosem může být při výuce předmětu „prevence a řešení mimořádných událostí v provozu na pozemních komunikacích“.

Dlouholetá praxe zkušebního komisaře řidičů s plným oprávněním ke zkouškám (za dodržení podmínek vyloučení střetu zájmů a dalších podmínek stanovených příslušnými právními předpisy) může být uplatněna v oblasti výuky vnitrostátních a mezinárodních předpisů vztahujících se k silniční dopravě, sociálně právního prostředí se zaměřením na různé úlohy řidiče, lidí, se kterými má řidič jednat, práv a povinností řidičů při školení a přezkoušení apod. Praxi stěží uplatní například v předmětu „poskytování služeb a logistiky, hospodářské prostředí a organizace trhu“.

Zkušený řidič MKD, nebo autobusové dopravy s třicetiletou praxí bude jen stěží přednášet předmět „Uplatnění vnitrostátních a mezinárodních právních předpisů vztahujících se k silniční dopravě“ ovšem bezpochyby velmi dobře se bude pohybovat v oblastech zásad bezpečné jízdy, racionálního řízení apod.

5) právo k užívání nebytových prostor a vybavení pro poskytování výuky

Podmínkou pro udělení akreditace a následující výkon činnosti na základě této akreditace není vlastnické právo k těmto nebytovým prostorům a vybavení. Žadatel musí být schopen prokázat, že má nebytové prostory a vybavení k dispozici kdykoli, kdy bude provádět školení v rámci zdokonalování odborné způsobilosti řidičů. K doložení tohoto práva postačí např. nájemní smlouva.

Při posuzování splnění této podmínky je třeba vzít v úvahu, že kapacita výukových prostor může limitovat počet účastníků kurzu v rámci zdokonalování odborné způsobilosti.

6) právo k užívání výcvikových vozidel

Právo k užívání výcvikových vozidel lze doložit obdobně jako právo k užívání nebytových prostor a vybavení pro poskytování výuky.

Žadatel musí doložit právo k užívání výcvikových vozidel v závislosti na rozsahu, v němž hodlá školení provádět a v tomto rozsahu mu také lze udělit akreditaci.

Výcviková vozidla musí splňovat technické podmínky stanovené v příloze č. 2 zákona č. 247/2000 Sb., ve znění zákona č. 374/2007 Sb. Na vozidla používaná při výcviku v rámci zdokonalování odborné způsobilosti se nevztahuje bod 8 přechodných ustanovení obsažených v části první, článku II. zákona 374/2007 Sb., neboť v části páté zákona se nejedná o pouhou změnu podmínek stávající a pokračující činnosti, ale o nahrazení dosavadního zdokonalování odborné způsobilosti zcela novou činností, která je prováděna za zcela jiných podmínek, včetně požadavků na výcviková vozidla. Tato činnost na rozdíl od dosavadního zdokonalování odborné způsobilosti není nijak svázána s provozováním autoškoly, a proto nelze a priori předpokládat, že budou užita výcviková vozidla používaná také k jiné činnosti (výcvik v autoškolě). Pokud tato vozidla ovšem splňují podmínky kladené na výcviková vozidla podle nové páté části zákona (ve smyslu § 47 odst. 2 zákona 247/2000 Sb. odpovídající novému znění přílohy č. 2 tohoto zákona), není důvod jejich užití vyloučit.

7) kontrolní systém pro sledování souladu poskytování výuky a výcviku a písemným plánem

Kontrolním systémem se rozumí systém vnitřního dohledu nad řádným prováděním výuky a výcviku ze strany provozovatele školicího střediska. Kontrolní systém by měl zahrnovat způsob vedení evidence o uskutečněné výuce a výcviku, včetně účastníků (např. formou třídních knih).

Rozhodování o žádosti

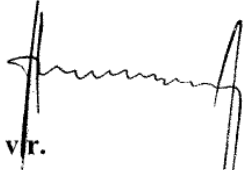
Na vydání rozhodnutí o udělení či neudělení akreditace má správní orgán lhůtu 30 dní v souladu s § 71 odst. 3 správního řádu. Výrok rozhodnutí o udělení akreditace musí splňovat náležitosti stanovené v § 68 odst. 2 správního řádu. Ve výroku musí být uveden rozsah, v jakém se žadateli uděluje akreditace vzhledem ke splnění podmínek (tj. např. k provádění výuky a výcviku pro držitele řidičského oprávnění skupin a podskupin C, C+E, C1, C1+E), neboť se jedná o jednu ze základních podmínek výkonu činnosti. V žádném případě však nelze udělit akreditaci k provádění pouze vstupního nebo pouze pravidelného školení.

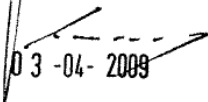
Jak byly podmínky splněny, tj. na základě jakých podkladů je rozhodováno, by mělo být předmětem odůvodnění tohoto rozhodnutí. Pokud po udělení akreditace dojde k takovým změnám údajů rozhodných pro udělení akreditace, které mají vliv na rozsah výkonu činnosti, mělo by být vydáno rozhodnutí o změně akreditace. Ostatní změny údajů, které je provozovatel školicího střediska povinen podle § 51 odst. 2 zákona č. 247/2000 Sb. ohlásit příslušnému krajskému úřadu, musí být příslušným krajským úřadem evidovány pro možnou kontrolu plnění povinností podle § 51 uvedeného zákona.

Pokud žadatel podá neúplnou žádost (nedoloží veškeré náležitosti předpokládané zákonem), postupuje správní orgán podle § 45 odst. 2 správního řádu, tj. především vyzve žadatele k odstranění nedostatků žádosti, popř. přeruší řízení.

Rozhodnutí o udělení akreditace je meritorním rozhodnutím ve věci, vydávaným podle § 67 a násl. správního řádu. Vzhledem k tomu, že zákon nestanoví, že by provozovateli školicího střediska měla být vydána zvláštní listina, bude dokladem o udělení akreditace písemné vyhotovení tohoto rozhodnutí.

Vzhledem k tomu, že podmínky pro udělení akreditace stanoví zákon č. 247/2000 Sb., který v § 50 odst. 3 ponechává konkretizaci jedné z podmínek na prováděcí právní předpis, mělo by rozhodnutí o udělení akreditace vycházet z platného a účinného prováděcího předpisu, tj. nemělo by být vydáno před nabytím účinnosti prováděcí vyhlášky.

Ing. Josef Pokorný, v.r.
ředitel
odbor provozu silničních vozidel

06-04-2009

03-04-2009

(Převzato: www.mdcr.cz)

Poznámka zpracovatele:

Toto Usměrnění činnosti pro krajské úřady – udělování akreditací pro školicí střediska – doplnění, čj.249/2009-160-OST/1 ze dne 3.4.2009 je oproti původnímu znění zveřejněném v Metodickém zpravodaji autoškol č. 64/2008 (červen - str. 19) rozšířeno-doplněno v bodě 4 a návazně na vzory uvedené jako příloha č. 2 a 3.

Jak je uvedeno v průvodním dopise MD doplnění vychází z praxe při řešení konkrétních případů uznávání kvalifikačních předpokladů lektorů a jejich praxe v oblasti silniční dopravy a je doplněn o příklady, které rozšiřují možnosti náhledu na odborné předpoklady pro výkon činnosti lektora ve školicím středisku.

**Obory související se silniční dopravou v rámci středního vzdělání s maturitní zkouškou
a vyššího odborného vzdělání**

Střední vzdělání s maturitní zkouškou

Kód * (KKOV) **	(JKOV) ** *	Název oboru vzdělání
23-45-M/004	37-44-6	Silniční doprava
23-45-M/005	37-44-6/01	Silniční doprava - provoz a údržba vozidel
23-45-M/006	37-44-6/04	Silniční doprava - diagnostika vozidel
23-45-M/006	37-44-6/04	Silniční doprava - diagnostika motorových vozidel
23-45-L/514	37-44-6/01	Silniční doprava – provoz a údržba vozidel
37-41-M/002	37-44-6/02	Silniční doprava – doprava a přeprava
37-41-M/006		Provoz a ekonomika dopravy (zaměření – silniční doprava)
37-41-L/009	37-58-4	Operátor provozu a ekonomiky dopravy
37-41-L/503	37-57-4	Dopravní provoz (zaměření – silniční doprava)
37-41-L/503	37-57-6	Dopravní provoz (zaměření – silniční doprava)
39-41-L/001		Autotronik
23-45-M/01		Dopravní prostředky (zaměření ŠVP - silniční doprava)
37-41-M/01		Provoz a ekonomika dopravy (zaměření ŠVP- silniční doprava)
39-41-L/01		Autotronik
64-42-M/029	37-54-6	Management v automobilové dopravě
64-42-M/032	37-98-6/03	Management v dopravě
64-42-M/044	63-99-6/88	Manažér mezinárodní přepravy a obchodu

* Kód podle nařízení vlády č. 689/2004 Sb., o soustavě oborů vzdělání v základním, středním a vyšším odborném vzdělávání, ve znění pozdějších předpisů

** KKO V – klasifikace kmenových oborů vzdělání, od 1.9.1998

*** JKOV - Jednotná klasifikace oborů vzdělání, používaná do 31.8.1999

Studijní obory podle dřívějších právních předpisů

37-44-6 Provoz automobilové přepravy

37-48-6 Městská hromadná doprava

04-22-4 Dopravní provoz pro silniční a městskou dopravu

10-2-03 Provoz automobilové dopravy

Vyšší odborné vzdělání

kód	Obor vzdělání
23-45-N/...	Diagnostika, servis a opravy strojů a zařízení (s akreditovaným vzdělávacím programem zaměřeným na silniční vozidla)
37-41-N/...	Doprava (s akreditovaným vzdělávacím programem zaměřeným na silniční dopravu, silniční dopravní logistiku a spediční činnost)

Univerzita
Pardubice
Dopravní fakulta
Jana Pernera

Příloha č. 2

PROTOKOL

**o vykonání vyrovnávací zkoušky
k činnosti lektora pro výuku profesního školení řidičů**

č. █/2008

Věc: Na základě žádosti společnosti Autocentrum Pimes s.r.o., byla provedena rozdílová zkouška dle příslušné právní úpravy (podle zákona č. 18/2004 Sb.), jejíž obsahem bylo posouzení odborných znalostí žadatele vztahujících se k zákonům č. 361/2000 Sb., a č. 247/2000 Sb., včetně navazujících novel.

Zkoušku vykonal:

r.č.:

bytem

Zkoušky vykonány z:

- Zásady bezpečné a defenzivní jízdy z hlediska teorie a řízení.
- Legislativa a právní úprava uplatňovaná ve vnitrostátní a mezinárodní silniční dopravě.
- Bezpečnost provozu na pozemních komunikacích a ekologické aspekty provozu dopravního prostředku.
- Logistické a zásilkové služby a jejich poskytování.
- Dopravní trh, jeho organizace a hospodářské prostředí.
- Sociální a právní aspekty silniční dopravy.
- Provoz na pozemních komunikacích z hlediska zdravotních aspektů a rizik.
- Mimořádné události vztahující se k provozu na pozemních komunikacích a jejich prevence.

Hodnocení zkoušky: Ze strany zkoušeného *bylo prokázáno splnění veškerých požadavků a podmínek* odborné kvalifikace pro výkon činnosti, pro které byla zkouška vykonána (výuka profesního školení řidičů).

Datum vykonání zkoušky: 18. 11. 2008 a následně 21. 11. 2008

Zkušební komise:

Prof. Ing. Vlastimil Melichar, CSc.
Katedra technologie a řízení dopravy

Prof. Ing. Václav Cempírek, Ph.D.
Katedra dopravního managementu, marketingu a logistiky

Ing. Ivo Drahotský, Ph.D.
Ústav pro analýzu dopravních nehod
Znalecký ústav

V Pardubicích dne 25. 11. 2008

Univerzita Pardubice
Dopravní fakulta Jana Pernera
Ústav pro analýzu dopravních nehod
532 10 Pardubice, Studentská 95

za zkušební komisi

národní
ústav
odborného
vzdělávání

r.č. [redacted]

bytem [redacted]

Na základě

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 6. července 2005 o uznávání odborných kvalifikací, Hlava III, Kapitola I, Článek 13, odst.2:

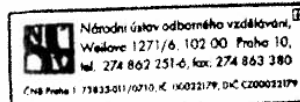
„2. Přístup k povolání a jeho výkon podle odstavce 1 se přizná rovněž žadatelům, kteří vykonávali dotyčné povolání uvedené v tomto odstavci na plnou pracovní dobu po dobu dvou let během předchozích deseti let v členském státě, ve kterém toto povolání není regulováno, za předpokladu, že jsou držiteli jednoho nebo více osvědčení způsobilosti nebo dokladů o dosažené kvalifikaci.

Osvědčení způsobilosti a doklady o dosažené kvalifikaci splňují tyto podmínky:

- a) byly vydány příslušným orgánem členského státu určeným v souladu s právními a správními předpisy tohoto státu;
- b) prokazují úroveň odborné kvalifikace, která je přinejmenším rovnocenná úrovni bezprostředně předcházející úrovni podle článku 11, která je požadována v hostitelském členském státě;
- c) prokazují, že držitel byl připraven na výkon dotyčného povolání.“

doporučuji, aby výše uvedenému žadateli byla uznána kvalifikace pro výkon povolání *Lektor pro výuku profesního školení řidičů*, protože nejen vykonával povolání učitele autoškoly po dobu 9 let, ale také vykonal vyrovnávací zkoušku (viz příložený Protokol o vykonání vyrovnávací zkoušky k činnosti lektora pro výuku profesního školení řidičů). Kvalifikace by měla být uznána pro oblasti, ze kterých byla vykonána jmenovaná vyrovnávací zkouška.

PaedDr. Miroslava Salavcová
expert pro uznávání odborných kvalifikací
Národní ústav odborného vzdělávání
Praha

Národní ústav odborného vzdělávání, Wavlova 1271/6, 102 00 Praha 10, www.nuov.cz, sekretariat@nuov.cz
tel. 274 622 111, fax 274 863 380, číslo účtu ČNB Praha I 73833-011/0710, IČ: 00022179, DIČ: CZ00022179

Metodický pokyn „Propojení eTestů a centrálního registru řidičů – Eliška“

Žádost o vydání průkazu profesní způsobilosti řidiče

Úředník obecního úřadu obce s rozšířenou působností vyhledá prostřednictvím IS CRŘ v IS eTesty záznam o vykonané zkoušce a po kontrole správnosti údajů vůči potvrzení o vykonání zkoušky záznam o zkoušce zaeviduje (v IS CRŘ se jedná o vstupní školení). V případě, že není z IS eTesty předvyplněn „Rozsah vstupního školení“, zadá úředník manuálně, na základě potvrzení o absolvované výuce a výcviku, 45, 100, 140, 185, 280 nebo 380 hodin.

Následně provede úředník zaevidování nové žádosti o průkaz profesní způsobilosti řidiče.

V případě, že údaj o vykonané zkoušce není možné prostřednictvím IS CRŘ v IS eTesty dohledat, úředník záznam o absolvovaném vstupním školení zaeviduje manuálně na základě písemného potvrzení o vykonání zkoušky. Následně úředník zaeviduje žádost o vydání průkazu profesní způsobilosti řidiče. Před vydáním průkazu profesní způsobilosti řidiče žadateli úředník opětovně zkontroluje údaje z IS eTesty prostřednictvím IS CRŘ.

Vydání průkazu profesní způsobilosti řidiče

Úředník obecního úřadu obce s rozšířenou působností při vydání průkazu profesní způsobilosti řidiče postupuje v následujících případech takto:

- a) při podání žádosti o vydání průkazu profesní způsobilosti řidiče byly údaje o vstupním školení ověřeny v IS eTesty a zadány do IS CRŘ.

Řešení:

Úředník vydá průkaz profesní způsobilosti řidiče žadateli.

- b) při podání žádosti o vydání průkazu profesní způsobilosti řidiče nebylo možno ověřit správnost údajů o vstupním školení v IS eTesty.

Řešení:

Úředník obecního úřadu obce s rozšířenou působností provede ověření údajů o vstupním školení v IS eTesty před vydáním průkazu profesní způsobilosti řidiče. Pokud údaje o vstupním školení v IS eTesty nelze ověřit, rozhodne správní orgán o vydání průkazu profesní způsobilosti řidiče na základě písemných dokumentů předložených žadatelem o vydání průkazu profesní způsobilosti řidiče.“

Zvláštní upozornění

Zvýšenou pozornost by měl úředník věnovat žádostem, u kterých jsou žadatelé o vydání průkazu profesní způsobilosti řidiče držiteli řidičského oprávnění pro skupiny C ve věku od 18 let do 21 let, resp. držiteli řidičského oprávnění pro skupiny D ve věku 21 let až 23 let a absolvovali vstupní školení pouze v základním rozsahu (140 hodin).

Citace § 6 odst. 9 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů:

Řidič motorového vozidla, k jehož řízení opravňuje řidičské oprávnění skupiny C, C+E, D nebo D+E nebo podskupiny C1, C1+E, D1 nebo D1+E nebo řidičské oprávnění uznávané jako rovnocenné, je dále povinen mít při řízení u sebe průkaz profesní způsobilosti řidiče pro příslušnou skupinu nebo podskupinu nebo obdobný doklad vydaný jiným členským státem Evropské unie, s výjimkou vozidel stanovených zvláštním právním předpisem ^{9a)}. Držitel průkazu profesní způsobilosti řidiče, který se podrobil vstupnímu školení v základním rozsahu podle zvláštního právního předpisu ^{9b)}, je oprávněn řídit motorové vozidlo skupiny C a C+E až od 21 let a motorové vozidlo skupiny D a D+E až od 23 let, s výjimkou motorového vozidla linkové osobní dopravy, pokud trasa linky nepřesahuje 50 km. Držitel průkazu profesní způsobilosti řidiče, který se podrobil vstupnímu školení v rozšířeném rozsahu podle zvláštního právního předpisu ^{9b)}, je oprávněn řídit motorové vozidlo skupiny C a C+E od 18 let a motorové vozidlo skupiny D a D+E od 21 let.

Vzor PPZŘ:

The image shows a sample of the Driver Qualification Card (PPZŘ) for the Czech Republic. It includes a header with the EU flag and 'CZ', the title 'PRŮKAZ PROFESNÍ ZPŮSOBILOSTI ŘIDIČE / DRIVER QUALIFICATION CARD', and a list of fields to be filled in. Below the card, there is a table for categories.

11.	9.	10.
	C1	
	C	
	D1	
	D	
	C1E	
	CE	
	D1E	
	DE	

Řešení:

Pro omezení rozsahu průkazu profesní způsobilosti řidiče, který je držitelem řidičského oprávnění pro skupiny C a je ve věku od 18 let do 21 let, provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při podání žádosti o vydání PPZŘ zápis do řádku 11. „Jiné záznamy“ ve znění:

C,CE od xx.xx.xxxx

Pro omezení rozsahu průkazu profesní způsobilosti řidiče, který je držitelem řidičského oprávnění pro skupiny D a je ve věku 21 let až 23 let, provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při podání žádosti o vydání PPZŘ zápis do řádku 11. „Jiné záznamy“ ve znění:

D,DE od xx.xx.xxxx

Kde **xx.xx.xxxx** v obou případech představuje datum, od kterého je držitel PPZŘ oprávněn řídit motorové vozidlo pro uvedené skupiny (datum dovršení požadovaného věku) .

V případě, že údaj o vykonané zkoušce není zaevidován v eTestech, doklad o rozsahu vstupního školení si příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností opatří u obecního úřadu obce s rozšířenou působností, kde žadatel vykonal zkoušku z profesní způsobilosti.

Příklady

Vstupní školení základní

Věk	ŘO	Rozsah vstupního školení	PPZŘ řádek 11.
18 – 21	C	140	C, C+E od xx.xx.xxxx
18 – 21	C	280	
21 – 23	D	140	D, D+E od xx.xx.xxxx
21 – 23	D	280	
21 – 23	D, C	185	D, D+E od xx.xx.xxxx
21 – 23	D, C	380	

Vstupní školení při rozšíření

Věk	ŘO	Rozsah vstupního školení	PPZŘ řádek 11.
21 - 23	R C(140)/D	45	D, D+E od xx.xx.xxxx
21 - 23	R C(140)/D	100	
21 - 23	R C(280)/D	45	D, D+E od xx.xx.xxxx
21 - 23	R C(280)/D	100	
21 - 23	R D(140)/C	45	D, D+E od xx.xx.xxxx
21 - 23	R D(280)/C	45	

(Zdroj: www.mdcr.cz)

Ministerstvo dopravy

nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12
PO BOX 9, 110 15 Praha 1

Krajské úřady
Odbory dopravy
Obecní úřady obcí s rozšířenou působností
Odbory dopravy
Profesní společenství autoškol
Autoklub České republiky
Asociace autoškol

Váš dopis značky / ze dne /
Naše značka
47/2010-160-AS/1

Vyřizuje / linka
Fučík Jindřich, Ing. / 225 131 465
Praha
27.04.2010

Věc: **Aktualizace otázek červen 2010**

Do systému eTesty byly vloženy aktualizované a nové otázky pro žadatele o řidičské oprávnění a pro zkoušku z profesní způsobilosti.

Otázky jsou zveřejněny na internetových stránkách Ministerstva dopravy, ve Věstníku dopravy, pod čísly: 10040005, 10040006, 10040012, 10040013, 10040019, 10040020, 10040023, 10040026, 10040027, 10040028, 10040029, 10040030, 10040032, 10040033, 10040034, 10040035, 10040037, 10040038, 10040040, 10040041 a 10040042.

Tyto otázky budou platné ke zkoušení od **1. 6. 2010**.

Ing. Josef Pokorný
ředitel
Odbor provozu silničních vozidel

Poznámka zpracovatele:

Testové otázky č. 10040035, 10040040, 10050001 jsou určeny pro zkoušku profesní způsobilosti,
ostatní výše uvedené pro zkoušku z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy (otázka 10040041 neobsazena).

Postup dohledání výše uvedených otázek ve věstníku dopravy:

- na adrese <http://etesty.mdcrcz.cz/> kliknete na odkaz elektronického věstníku dopravy,
- dále zašrtnete „znění k datu“ a do podokna vypíšete datum, ve kterém budou nové testové otázky platné (např. 1.6.2010), poté kliknete na ikonu „stáhnout kompletní věstník“
- ve staženém věstníku dopravy naleznete výše uvedené testové otázky: „soubor – úpravy – najít“ (Edit – Find). Ve vyhledávači zadáte číslo nové testové otázky (např. 10040005)-(Enter), kterou tento vyhledávač v momentě zobrazí.

Viz titulní předchozí stránka

Věc: Aktualizace otázek do eTestů – červenec 2010

Otázky jsou zveřejněny na internetových stránkách Ministerstva dopravy, ve Věstníku dopravy pod čísly: 10050009, 10050021, 10050024 – 10050129.

Ing. Josef Pokorný
ředitel
Odbor provozu silničních vozidel

Testové otázky číslo 10050009, 10050021, 10050024 až 10050081 jsou určeny pro zkoušku z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy.

Testové otázky číslo 10050082 až 10050129 jsou určeny pro zkoušku profesní způsobilosti.

Postup dohledání výše uvedených otázek ve věstníku dopravy je uveden na předchozí stránce.

OPIS:
Ministerstvo dopravy

nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12
PO BOX 9, 110 15 Praha1

E-mailem všem obecním úřadům obcí
s rozšířenou působností
Krajským úřadům
CSPSD Pardubice, ISŠA Brno
Asociace autoškol ČR
Profesní společenství autoškol ČR
Autoklub ČR

Naše značka
68/2010-160-AS/2

Vyřizuje/linka
Pšeničná Marta / 225131468

Praha
14.06.2010

Věc: Doplnění k aktualizaci zkušebních testových otázek – oprava.

System eTesty byl doplněn o nové zkušební testové otázky, kterými jsou zkoušeni žadatelé v dílčí části zkoušky z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy k získání řidičského oprávnění a průkazu profesní způsobilosti řidiče.

Informace o aktualizaci těchto otázek vám byla Ministerstvem dopravy, odborem provozu silničních vozidel, rozeslána dne 2.6.2010, pod č.j. 47/2010-160-AS/3. Jedná se o otázky s kódem č. 10050009, 10050021, 10050024, 10050025, 10050026, 10050027, 10050028, 10050129.

Vzhledem k novým okolnostem bude platnost těchto otázek pro ostré zkoušení v systému eTesty posunuta z data 1.7.2010 na **1.8.2010**. Číslo kódů výše uvedených otázek byla nahrazena čísly: **10060001, 10060002, 10060003, 10060005, 10060006, 10060007, 10060008, 10060009**. Původní čísla (10050009, 10050021, 10050024, 10050025, 10050026, 10050027, 10050028, 10050129) byla zrušena.

Dále bylo změněno znění otázek č. 10050043, 10050063, 10050064 a uvedená čísla otázek byla nahrazena čísly **10060011, 10060012, 10060013, která budou rovněž platné k 1.8.2010**. Původní čísla (10050043, 10050063, 10050064) byla zrušena.

Ing. Josef Pokorný
ředitel
Odbor provozu silničních vozidel

Poznámka zpracovatele:

Zkoušky profesní způsobilosti řidiče se týká otázka 10060005 (dříve otázka 10050129), ostatní otázky jsou pro zkoušku z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy.

(otázka uvedená pod číslem 10060009 je v kompletním věstníku uvedena pod číslem 10060010).

Seznam zákonů, vyhlášek a předpisů
vydaných ve Sbírce zákonů ČR, Úředním věstníku EU
a v ostatních rezortních předpisech
v období březen až červen 2010
související s činností učitele autoškoly a lektora školicího
střediska, včetně podnikání v této činnosti

Sbírka zákonů:

ČÁSTKA 34

Nařízení vlády **č. 91/2010 Sb.**, o podmínkách požární bezpečnosti při provozu komínů, kouřovodů a spotřebičů paliv
(účinnost 1.1.2011)

ČÁSTKA 36

Sdělení **č. 99/2010 Sb.**, Ministerstva práce a sociálních věcí o rozhodné částce pro určení celkové výše mzdových nároků vyplacených jednomu zaměstnanci podle zákona č. 118/2000 Sb., o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele a o změně některých zákonů
(rozhodná částka pro období od 1.5.2010 do 30.4.2011 činí 23.589 Kč)

ČÁSTKA 42

Vyhláška **č. 115/2010 Sb.**, kterou se mění vyhláška Ministerstva financí č. 197/2001 Sb., o způsobu vnějšího označení a odznacích celní správy, vzorech služebních stejnokrojů a zvláštním barevném provedení a označení služebních vozidel celní správy, ve znění pozdějších předpisů
(příloha č. 6 – náležitosti a vzor služebního průkazu (stávající průkazy platí do 30.6.2010) – účinnost 1.6.2010.).

ČÁSTKA 48

Vyhláška **č. 133/2010 Sb.**, o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složení a jakosti pohonných hmot a o jejich evidenci (vyhláška o jakosti a evidenci pohonných hmot)
(účinnost dnem 1.6.2010)

ČÁSTKA 52

Zákon **č. 149/2010 Sb.**, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů
(účinnost první den kalendářního čtvrtletí následujícího po dni jeho vyhlášení – rozeslána 20.5.2010)

ČÁSTKA 54

Zákon **č. 152/2010 Sb.**, kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů

(změna upravuje „nekalou soutěž“ a inzerci v rámci podnikatelské činnosti – účinnost dnem 1.7.2010)

Zákon č. 154/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů
(obsahuje m.j. povinnosti výrobců a akreditovaných zástupců při využití odpadu z vybraných autovraků – účinnost první den druhého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení – rozeslána 21.5.2010)

ČÁSTKA 55

Zákon č. 155/2010 Sb., kterým se mění některé zákony ke zkvalitnění jejich aplikace a ke snížení administrativní zátěže podnikatelů
(změna zákona o ochraně spotřebitele, změna občanského zákoníku, zákona o České obchodní inspekci, zákona o technických požadavcích na výrobky, zákona o metrologii, změna živnostenského zákona, zákona o hornické činnosti, výbušninách a státní báňské správě, zákona o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů, změna energetického zákona – účinnost první den třetího kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení – rozeslána 21.5.2010).

ČÁSTKA 58

Vyhláška č. 170/2010 Sb., o bateriích a akumulátorech a o změně vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, ve znění pozdějších předpisů
(vyhláška obsahuje m.j. podrobnosti označování baterií a akumulátorů, technické požadavky na místo zpětného odběru použitých automobilových baterií nebo akumulátorů – účinnost patnáctý den ode dne jejího vyhlášení – rozeslána 31.5.2010)

ČÁSTKA 60

Zákon č. 172/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů
(zvýšení obsahu biopaliva do motorových benzínů a motorové nafty s účinností od 1.června 2010).

ČÁSTKA 62

Zákon č. 179/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
(nově např. u veřejné zakázky na osobní automobily, nákladní a autobusy musí být zadány technické požadavky na energetické a ekologické provozní dopady (spotřeba energie, emise CO₂, emise NO_x, NMHC a částic) – účinnost 15.září 2010.).

ČÁSTKA 65

Zákon č. 194/2010 Sb., o veřejných službách v přepravě cestujících a o změně dalších zákonů
(sjednocuje právní úpravu veřejných služeb v silniční a drážní dopravě v návaznosti na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 o veřejných službách v přepravě cestujících. Mění zákon o silniční dopravě č.

111/1994 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon o drahách č. 266/1994 Sb., ve znění pozdějších předpisů a zákon o akciové společnosti české dráhy – účinnost 1.července 2010.).

Úřední věstník Evropské unie:

L 110 ze dne 1.5.2010

Nařízení Komise (EU) č. 371/2010 ze dne 16.dubna 2010, kterým se nahrazují přílohy V,X.XV a XVI směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla (rámcová směrnice).

L 119 ze dne 13.5.2010

Nařízení Komise (EU) č. 413/2010 ze dne 12.května 2010, kterým se mění přílohy III, IV a V nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 o přepravě odpadů, aby se zohlednily změny přijaté rozhodnutím Rady OECD C(2008) 156.

L 120 ze dne 13.5.2010

Předpis Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK/OSN) č. 11 -Jednotná ustanovení pro schvalování typu vozidel z hlediska zámků dveří a součástí upevnění dveří

Předpis Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK/OSN) č. 18 – Jednotná ustanovení pro schvalování motorových vozidel z hlediska jejich ochrany proti neoprávněnému použití.

Předpis Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK/OSN) č. 39 - Jednotná ustanovení pro schvalování vozidel, pokud jde o rychloměrné zařízení včetně jeho montáže.

Předpis Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK/OSN) č. 73 – Jednotná ustanovení pro schvalování nákladních automobilů, přívěsů a návěsů, pokud jde o jejich boční ochranu.

L 122 ze dne 18.5.2010

Nařízení Komise (EU) č. 406/2010 ze dne 26.dubna 2010, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č.79/2009 o schvalování typu vozidel na vodíkový pohon.

L 130 ze dne 28.května 2010

Předpis č. 77 Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK/OSN) – Jednotná ustanovení pro schvalování parkovacích světlů motorových vozidel

Předpis č. 90 Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK/OSN) – Jednotná ustanovení pro schvalování typu náhradních částí s brzdovým obložením a náhradních obložení bubnových brzd pro motorová vozidla a jejich přípojná vozidla

Předpis č. 94 Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK/OSN) – Jednotná ustanovení pro schvalování vozidel z hlediska ochrany cestujících při čelním nárazu.

L 138 ze dne 4.6.2010

Rozhodnutí Rady ze dne 11.března 2010 o postoji Evropské unie k návrhu rozhodnutí 1/2003 a k návrhu doporučení 1/2003 smíšeného výboru zřízeného dohodou **Interbus** o mezinárodní příležitostné přepravě cestujících autokary a autobusy.

Návrh o přijetí jednacího řádu a přizpůsobení přílohy I dohody o podmínkách pro provozovatele silniční přepravy cestujících a přílohy II dohody o technických normách vztahujících se na autobusy a autokary a o změně požadavků týkajících se sociálních opatření podle článku 8 dohody.

L 148 ze dne 12.června 2010

Předpis Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK/OSN) č. 7 – Jednotná ustanovení pro schvalování předních a zadních obrysových světlů, brzdových světlů a doplňkových obrysových světlů motorových vozidel (kromě motocyklů) a jejich přípojných vozidel.

Předpis Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK/OSN) č. 23 – Jednotná ustanovení pro schvalování typu zpětných světlometů pro motorová vozidla a jejich přípojná vozidla.

Předpis Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK/OSN) č. 38 – Jednotná ustanovení pro schvalování zadních mlhových světlů pro motorová vozidla a jejich přípojná vozidla.

Ministerstvo financí – Finanční zpravodaj 5/2010

Pokyn č. D-342 – Rozhodnutí o prominutí daně silniční (pro vozidla požární ochrany používaných jednotkami hasičských záchranných sborů podniků).

AUTOKLUB ČR – Tiskový servis – Informace pro motoristy a novináře:

6.5.2010 – Aktuální přehled předpisů upravujících silniční provoz; přehled je zpracován ke dni 1.května 2010.

VÝPIS:

**ZÁKON č. 194/2010 Sb.,
o veřejných službách v přepravě cestujících
a o změně dalších zákonů**

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o silniční dopravě

Zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění zákona č. 38/1995 Sb., zákona č. 304/1997 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 150/2000 Sb., zákona č. 361/2000 Sb., zákona č. 175/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 577/2002 Sb., zákona č. 103/2004 Sb., zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 1/2005 Sb., zákona č. 229/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 411/2005 Sb., zákona č. 226/2006 Sb., zákona č. 374/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 130/2008 Sb., zákona č. 250/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb. a zákona č. 281/2009 Sb., se mění takto:

1. V § 2 se odstavce 19 a 20 zrušují.
Dosavadní odstavce 21 a 22 se označují jako odstavce 19 a 20.
2. V § 4a odst. 1 větě druhé se slova „základní dopravní obslužnost“ nahrazují slovy „dopravní obslužnost kraje“.
3. V § 12 se odstavec 2 zrušuje.
Dosavadní odstavce 3 až 5 se označují jako odstavce 2 až 4.
4. V § 12 odst. 2 písm. a) se slova „finančně podporována krajem nebo v případě městské autobusové dopravy obcemi“ nahrazují slovy „provozována na základě smlouvy o veřejných službách v přepravě cestujících,^{6e)}“.

Poznámka pod čarou č. 6e zní:

„6e) Zákon č. 194/2010 Sb., o veřejných službách v přepravě cestujících a o změně dalších zákonů.“.

5. V § 12 odst. 2 se písmeno b) zrušuje.
Dosavadní písmena c) až e) se označují jako písmena b) až d).
6. V § 17 odst. 5 se slova „Ustanovení odstavců 2 a 3 se nevztahují“ nahrazují slovy „Odstavec 3 se nevztahuje“.
7. V § 18 písm. e) se slova „názvem výchozí a cílové zastávky spoje, u městské autobusové dopravy pouze“ zrušují.
8. § 19 až 19c se včetně nadpisů a poznámky pod čarou č. 13 zrušují.
9. V § 34 odst. 1 větě třetí se slova „a nad financováním dopravní obslužnosti“ zrušují.
10. Za § 40b se vloží nový § 40c, který zní:

„§ 40c

Působnost stanovená tímto zákonem krajskému úřadu, Magistrátu hlavního města Prahy, magistrátům statutárních měst a obecním úřadům obcí s rozšířenou působností je výkonem přenesené působnosti.“.

11. V § 41 odst. 2 se slova „§19a odst. 3, § 19a odst. 3, § 19b odst. 6,“ zrušují.

Účinnost 1.července 2010.

BEZPEČNOST PRÁCE

Informace – dotazy – stanoviska převzaty z BOZP info.cz

Na dotazy odpovídá: JUDr. Eva Dandová

Řidiči referentských vozidel a zaměstnavatel

Zaměříme se především na tyto otázky:

Může zaměstnavatel vyžadovat po zaměstnanci odpolední (večerní) cestu pro potřebu firmy po odpracování standardních 8 hodin kancelářské práce?

Může v případě odmítnutí zaměstnance nějak postihnout?

Je čas strávený řízením referentského vozidla mimo standardní pracovní dobu považován za výkon práce?

Lze za takovou dobu vyžadovat po zaměstnavateli mzdu?

Může zaměstnanec odmítnout cestu přes celou republiku, např. v době sněhové kalamity, když jednání není nezbytné a je přesvědčen, že jde o zbytečný hazard se zdravím?

Pracovní cesta je v podstatě změna pracovní smlouvy (změna místa výkonu práce) a tu zaměstnavatel nemůže provést bez souhlasu zaměstnance – to zakazuje Listina základních práv a svobod (povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích). Proto také zákoník práce v § 42 stanoví, že pracovní cestou se rozumí časově omezené vyslání zaměstnance zaměstnavatelem k výkonu práce mimo sjednané místo výkonu práce. Zaměstnavatel může vyslat zaměstnance na dobu nezbytné potřeby na pracovní cestu jen na základě dohody s ním. Zaměstnanec na pracovní cestě koná práci podle pokynů vedoucího zaměstnance, který ho na pracovní cestu vyslal. Starý zákoník práce k tomu dodával ještě, že zaměstnavatel může vyslat zaměstnance na dobu nezbytné potřeby na pracovní cestu, je-li tato podmínka dohodnuta v pracovní smlouvě. Proto také zaměstnavatelé po r. 2001 často se zaměstnanci sjednávali v pracovní smlouvě tzv. generální pardon, tedy možnost vyslání zaměstnance na pracovní cestu. V tom případě, když zaměstnanec zaměstnavateli jednou takový souhlas předem dal, může dnes již těžko argumentovat, že na pracovní cestu jezdit nebude. Sjednání souhlasu s vysláním na pracovní cestu v pracovní smlouvě je však nepraktické, zaměstnanci stárnou, mění se jejich zdravotní stav, jejich rodinný život a s tím souvisí jejich zájem/nezájem o vyslání na pracovní cesty. Proto je v praxi lepší, když – tak jako to předpokládá dnes platný zákoník práce – se vyslání na pracovní cesty sjednává v jiných dohodách než je pracovní smlouva a s kratší dobou platnosti.

Z uvedeného tedy vyplývá, že v případě předchozího udělení souhlasu s vysláním na pracovní cesty zaměstnavateli jej lze odvolat jen velmi obtížně, zase na základě změny tohoto ujednání. Pokud ale zaměstnavatel písemný souhlas s vysláním na pracovní cesty nemá, pak musí ctít dnes platný zákoník práce a může zaměstnance vyslat na pracovní cestu výhradně na základě dohody s ním. Zaměstnavatel samozřejmě nesmí zaměstnance postihovat za to, že např. nechťejí jezdit na pracovní cesty, zákon jim to výslovně neukládá, ale je zase řada zaměstnání, kde si zaměstnavatel stanoví požadavek před přijetím na určitou pozici, že zaměstnanec bude souhlasit s vysláním na pracovní cesty.

Čas strávený řízením referentského vozidla není výkonem práce, to by zaměstnanec musel mít se zaměstnavatelem na řízení motorového vozidla sjednánu např. dohodu o pracovní činnosti. Řízení motorového vozidla je výkonem práce pouze pro zaměstnance – řidiče. Podle § 210 zákoníku práce platí, že doba strávená na pracovní cestě nebo na cestě mimo pravidelné pracoviště jinak než plněním pracovních úkolů, která spadá do pracovní doby, se považuje za překážku v práci na straně zaměstnavatele, při které se zaměstnanci mzda nebo plat nekrátí. Jestliže však zaměstnanci v důsledku způsobu odměňování mzda nebo plat ušla, poskytne mu zaměstnavatel náhradu mzdy nebo platu ve výši průměrného výdělku.

Z uvedeného tedy vyplývá, že když zaměstnanec pojede 400 km po své pracovní době a není řidičem z povolení, pak se nejedná o výkon práce a za uvedenou dobu žádnou mzdu ani její náhradu neobdrží.

Příklad – směna zaměstnance je od 7 hod. do 15,30 hodin a zaměstnavatel zaměstnance vyšle v 5,00 hod. vlakem z Prahy do Ostravy, kde bude v 8,30 hodin. Od 9 hodin do 18 hodin tam bude zaměstnanec vykonávat práci (bude se účastnit jednání). V 18,30 hodin opět pojede vlakem do Prahy, kde bude o půlnoci. Doba od 5,00 do 7,00 hodin se nepočítá, to je volno zaměstnance, ale doba od 7,00 hod. (začátek směny) do začátku jednání je překážkou na straně zaměstnavatele. Pak následuje výkon práce, a 2 a půl hodiny práce přesčas a cesta zpět, která je zase v době volna zaměstnance.

Za důležité považují ustanovení § 153 zákoníku práce – „Podmínky, které mohou ovlivnit poskytování a výši cestovních náhrad, zejména dobu a místo nástupu a ukončení cesty, místo plnění pracovních úkolů, způsob dopravy a ubytování, určí předem písemně zaměstnavatel; přitom přihlíží k oprávněným zájmům zaměstnance.“ Zejména část věty za středníkem je velice důležitá pro některé výše popisované situace (cesta o víkendu, v době sněhové kalamity apod.), zaměstnavatel musí přihlížet k oprávněným zájmům zaměstnance a musí respektovat připomínky ze strany zaměstnance.

Kromě toho ještě existuje § 106 odst. 2 zákoníku práce „Zaměstnanec je oprávněn odmítnout výkon práce, o níž má důvodně za to, že bezprostředně a závažným způsobem ohrožuje život nebo zdraví, popřípadě život nebo zdraví jiných fyzických osob; takové odmítnutí není možné posuzovat jako nesplnění povinností zaměstnance.“, kterého je také možné v těchto situacích využít. Zejména pak u řidičů referentských vozidel, kteří mohou argumentovat tím, že nejsou řidiči z povolení a že z důvodu BOZP odmítají jízdu v době např. sněhové kalamity, neboť nemají tolik zkušeností. Zaměstnavatel je pak může na pracovní cestu vyslat, ale musí zvolit jiný způsob dopravy.

Nakonec by se dalo o pracovních cestách a o řízení referentských vozidel uvést ještě mnoho, ale zaměstnavatel musí i v těchto případech mít na paměti BOZP. Nařídít zaměstnanci, aby vyjel po skončení směny na dlouhou cestu, je hazard. Takový zaměstnavatel zřejmě neví nic o prevenci rizik a o tom, jak má organizovat práci a pracovní postupy řidičů referentských vozidel. V tomto případě doporučuji obrátit se na odborně způsobilou osobu v prevenci rizik (bezpečnostního technika), které dnes již každý zaměstnavatel musí mít a upozornit ho na tyto skutečnosti.

Je školení BOZP povinné i pro zaměstnance na dohody?

Zákoník práce dnes již zaměstnance nerozlišuje – tzv. závislá práce je vykonávána zaměstnanci v pracovním poměru a zaměstnanci vykonávajícími práci na základě některé z dohod o práci konané mimo pracovní poměr (dohoda o provedení práce nebo dohoda o pracovní činnosti). A na všechny zaměstnance se vztahuje celý zákoník práce s výjimkami výslovně u dohod uvedenými – jako je zejména § 77 odst. 2 zákoníku práce. V § 103 odst. 1 písm. f) zákoníku práce se výslovně zaměstnavateli ukládá povinnost zajistit zaměstnancům, zejména zaměstnancům v pracovním poměru na dobu určitou, zaměstnancům agentury práce dočasně přiděleným k výkonu práce k jinému zaměstnavateli, mladistvým zaměstnancům, podle potřeb vykonávané práce dostatečné a přiměřené informace a pokyny o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci podle tohoto zákona a podle zvláštních právních předpisů, zejména formou seznámení s riziky, výsledky vyhodnocení rizik a s opatřeními na ochranu před působením těchto rizik, která se týkají jejich práce a pracoviště. Do tohoto ustanovení by měli patřit i zaměstnanci pracující u zaměstnavatele na základě některé z dohod o práci konané mimo pracovní poměr, protože i to jsou krátkodobé pracovněprávní vztahy a tito zaměstnanci často nedostávají dostatečné a úplné informace týkající se jejich BOZP. Když se stane pracovní úraz, odpovídá zaměstnavatel a i když jde o krátkodobý pracovněprávní vztah, může zaměstnanec lehce prokázat, že by stejně byl i nadále zaměstnán a že by tedy mu náhrady přísluší do budoucna neomezeně. Proto se musí zaměstnavatel jistit a musí mít doklad o tom, že zaměstnanec na dohodu o provedení práce byl řádně seznámen se všemi předpisy BOZP, aby se právě v případě úrazu mohl ze své odpovědnosti případně deliberovat, vyvinít.

Novela nařízení vlády o ochraně zdraví při práci

Dne 1.května 2010 nabyla účinnosti novela nařízení vlády č. 361/2007 Sb., kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví při práci provedená nařízením vlády č. 68/2010 Sb., (částka 25 z 10.března 2010).

Ze změn které přináší bude obsahem tohoto textu pouze část, týkající se oblasti zátěže teplem na pracovišti, neboť tato část se výrazně vztahuje na práci řidiče.

Nařízení vlády, kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví při práci, je prováděcím právním předpisem podle § 21 písm. a) zákona č. 309/2006 Sb., zákona o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, a k provedení zákoníku práce. Oblasti, které byly dotčeny novelou se týkají aplikace některých ustanovení v praxi, kde jejich vyjádření se jevílo částečně jako vysoce odborné a nesrozumitelné, což zaměstnavatelům, kterým je určeno působilo značné problémy. To se týká zejména problematiky posuzování zátěže teplem na pracovišti a její eliminace pomocí stanovení kratší pracovní doby a pracovního úkonu a dále i problematiky poskytování ochranného nápoje z důvodu tepelné zátěže, jehož nárok je třeba prokazovat.

V oblasti prokazování míry tepelné zátěže pro účely poskytování ochranného nápoje byla dosavadní právní úprava výslovně pro uzavřená pracoviště a stanovila jediné kritérium, a to zjištění operativní teploty, která se vypočítává z naměřených ukazatelů. Přestože tento princip

je odborně správný, pro účely poskytování ochranného nápoje je poněkud těžkopádný, neboť není reálné při přetrvávajících teplotních podmínkách každodenně provádět požadovaná měření, pakliže to mohou navíc provádět jen akreditovaná a autorizovaná pracoviště a je logické, že při početním zastoupení takto exponovaných míst, není ani reálné toto měření kapacitně zajistit.

Jiný problém však vzniká na pracovištích, kde taková tepelná složka není celoročně přítomna a vliv tepelné zátěže se v podstatě redukuje jen na teplé období roku. Novela dále upřesňuje možnost ověření, zda i nadále přetrvávají mikroklimatické podmínky, které byly již jednou vyhodnoceny měřením operativní nebo výsledné teploty, a to pomocí teploměru s běžným tepelným čidlem, což umožní zaměstnavateli, aby si prakticky mohl průběžně sledovat úroveň mikroklimatických podmínek sám.

Celá tato nová úprava směřuje ke zjednodušení analýzy mikroklimatických podmínek při práci ze strany zaměstnavatele, a to výslovně jen pro účely poskytování ochranného nápoje. To je vázáno na průkaz, že v daný pracovní den resp. směně došlo k překročení hygienických limitů zátěže teplem nebo chladem, tedy mikroklimatických podmínek ve smyslu zákoníku práce.

U zátěže chladem je zjišťování jednodušší v tom, že stačí pouhé měření aktuální teploty, a to buď na uzavřeném pracovišti, například v budově, ale také v kabině řidiče nebo měření venkovní teploty, jde-li o práce na venkovním pracovišti, neboť jednotlívým limitem je teploty t_a 4°C. Její překročení pak avizuje, že vznikl nárok na ochranný nápoj, který je na rozdíl od nárokového množství při tepelné zátěži jednotný a to půl litru teplého nápoje za osmihodinovou směnu.

Naproti tomu, **zátěž teplem** nemá jednotný limit, neboť je posuzována v závislosti na energetickém výdeji, který zaměstnanec při dané práci vynakládá a ztráta tekutin je proto diferencovaná. S ohledem na kolísání venkovní teploty, zejména v letním období roku, se ukazuje jako obtížné ze strany zaměstnavatele určit jen na základě hodnocení rizika, zda na daném pracovišti může docházet k překročení tepelné zátěže vlivem slunečního záření a je tedy nezbytné zjišťovat jeho okamžitou úroveň komplexním měřením.

Nová právní úprava vychází z toho, že je nutné bezprostředně určit, zda v probíhající pracovní směně dochází k překročení hraniční hodnoty tepla a je možné přistoupit k okamžitému poskytování ochranného nápoje, neboť ztráta tekutin překročila hygienický limit 1,25 litru za osmihodinovou směnu. Proto mimo navržených teplot na pracovišti pro daný druh práce podle třídy práce se zároveň pro zjednodušení přidává definovaná ztráta tekutin v příloze č. 1 části A tabulce č.1, z níž pak může zaměstnavatel vycházet při určení přesného množství náhrady ztráty tekutin, která činí 70 % z dané ztráty. Tento princip platí obecně pro všechny druhy práce zařazené do třídy I až V podle přílohy č. 1 části A tabulky č. 1 mimo prací, při nichž je zaměstnanec povinen nosit ochranný speciální oblek a oblek, který brání odpařování potu a nelze je použít rovněž na pracoviště, kde je vlhkost vzduchu vyšší než 80 %. Ztráty tekutin jsou odstupňované a standardně odpovídají druhu práce s odpovídajícím energetickým výdejem, u níž pak zaměstnavatel následně podle přílohy č. 1 části B tabulek 1a až 2c určuje dobu trvání směny a dobu trvání jednotlivého výkonu práce tzv. dlouhodobě a krátkodobě únosnou dobu práce.

V příloze č. I se v tabulce č. 1 se doplňuje další kolonka pro ztráty tekutin za osmihodinovou směnu. Pro praxi je důležité, že se zařazují zpět do **třídy IIb profesionální řidiči vybraných vozidel** a doplňuje práce řidiče spojená s nakládkou a vykládkou zboží.

Úprava definice (kritérií) ochranného nápoje bezprostředně souvisí s úpravami tepelné zátěže na pracovišti. Kritériem ochranného nápoje chránícího před účinky tepelné zátěže je obsah minerálních látek a vychází z principu jeho ochranné funkce, kterou je mimo doplnění tekutin ztracených potem a dýcháním i doplnění o minerální látky, které člověk zejména při vyšší zátěži teplem spojené navíc s vyšší fyzickou zátěží rovněž ztrácí.

Ochranné nápoje, jde primárně o přírodní minerální vody se střední mineralizací podle vyhlášky č. 423/2001 Sb., o zdrojích a lázních, které ovšem neslouží k léčebným účelům, a protože existuje možnost doplnit jiné nápoje o minerální látky, lze tyto považovat za ochranné, pokud objem minerálních látek bude stejný, jako u přírodní minerální vody. V souvislosti se změnou kritérií upravila novela také podmínky nároku na ochranný nápoj. Ty se stanoví jednotně, a to po splnění překročení hygienického limitu ztráty tekutin, tedy vyšší než 1,25 litru za osmihodinovou směnu. Liší se však v množství, neboť povinná 70% náhrada je odlišná při ztrátě 1,25 litru, kdy činí 0,9 litru ochranného nápoje, od ztráty například 4 litry, kdy náhrada činí 2,8 litru.

Upřesňuje se, že ochranný nápoj definovaný hygienickým limitem nenáleží zaměstnanci, který vykonává práci odpovídající třídě práce I a IIa, když druhy prací v těchto třídách nevyžadují významný energetický výdej, a proto ztráta tekutin tento limit nepřesahuje. Nově se naopak upravuje princip poskytování ochranného nápoje ve vztahu k objemu ztráty tekutin, zejména však minerálních látek, a to formou buď přímého odečtu ztráty tekutin podle třídy práce a předpokladu překročení teploty t_a upravených v tabulce č. 3 nebo ztráty změřené.

Další částí novely nařízení vlády je problematika fyzické zátěže a to jak lokální svalové zátěže, tak pracovní polohy, ruční manipulace s břemeny, nově se upravují hygienické limity. Novela stanovuje frekvence čištění zdrojů osvětlení, frekvence úklidu a malování pracovišť a sanitárních pomocných zařízení.

Mezinárodní silniční doprava – aktuality

SLOVENSKO:

Dne 15.května 2010 nabyla účinnosti vyhláška č. 197/2010 Zb.z., Ministerstva dopravy, pošt a telekomunikací Slovenské republiky, která stanoví, že vozidla kategorií M1, N1, M1G a N1G s přívěsem (O1 a O2) neplatí mýto ani pokud přesáhne hmotnost soupravy 3,5 t. Pro přívěsná vozidla těchto souprav jsou určeny dálniční známky. Podle § 3b uvedené vyhlášky se první část známky určené pro přívěsy kategorie O1 a O2 nalepí na vnitřní stranu předního skla prvního vozidla jízdní soupravy s vepsanou registrační značkou přívěsu.

Nařízení vlády č. 201/2010 Zb.z., Slovenské republiky v § 1a pak stanovuje ceny dálničních známek pro přípojná vozidla kategorií O1 a O2

- na jeden měsíc v ceně 10 €
- na jeden týden v ceně 5 €

ITÁLIE:

Od 8.8.2009 byly výrazně (až o jednu třetinu) zvýšeny pokuty za přestupky spáchané v nočních hodinách (v době od 22,00 do 07,00 hodin). Jde zejména o překročení rychlosti, alkohol, nedodržení bezpečné vzdálenosti, nerespektování světelné signalizace (jízda na červenou), otáčení na dálnici, jízda v odstavném pruhu apod. Mimo peněžité pokuty může následovat i odnětí řidičského průkazu, nebo dokonce i zabavení vozidla.

Výše pokut může překročit podle závažnosti až 2.000 €.

(ADAC)